

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 18-02-2025
No. 2025.00669
Portefeuillehouder: Mackus
Team: Beleid Jeugd en Onderwijs**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 18 februari 2025

Betreft: Schriftelijke vragen SP - Financiële problemen bij kleine jeugdzorgaanbieders.

Geacht college,

Het afgelopen jaar hebben we ons intensief bezig gehouden met de grote problemen binnen de zorg, en dan met name in de jeugdzorg. Deze sector staat nog steeds onder grote druk, en ook de vooruitzichten voor 2025 zijn somber. Zowel het Rijk als de gemeenten lijken er maar niet in te slagen om de situatie structureel en op systeemniveau te verbeteren. En wat de SP betreft heeft het inkoop- en aanbestedingsbeleid van de gemeente Maastricht ten aanzien van de jeugdzorg meer kwaads dan goeds opgeleverd. Een blik op de dossiers rondom Xonar, Mutsaerts en andere relevante casussen in Maastricht laat duidelijk zien dat de situatie zorgwekkend is. Bezuinigingen, een groeiende zorgvraag, en een gebrek aan toezicht en intern overzicht dwingen tot ingrijpende maatregelen. Harde keuzes lijken onvermijdelijk om verdere verslechtering te voorkomen.

Opvallend daarbij is dat grote organisaties, die als 'too big to fail' worden beschouwd, ruime steun ontvangen om hun bedrijfsvoering te herstellen en te verbeteren. Adviesbureaus, accountants en interimmanagers zijn massaal ingeschakeld, projectgroepen en taskforces zijn opgericht, en omvangrijke verbeterplannen zijn opgesteld. Vastgoed wordt verkocht, diensten worden afgestoten, en personeel wordt ontslagen of herplaatst. Ook richting het Rijk wordt druk uitgeoefend, en hoewel de VNG zich inspannt, blijft voortgang op de hervormingsagenda jeugdzorg uit.

Door deze verblindende focus op de grote, noodlijdende organisaties – die vaak ook als penvoerder optreden voor talloze onderaannemers – worden de kleinere zorgaanbieders over het hoofd gezien. Echter, ook zij worden, in het kielzog van organisaties als Xonar, hard geraakt. Veel kleine aanbieders staan op de rand van faillissement, terwijl het zogenoemde 'Ravijnjaar' nog moet komen. Ziekteverzuim, personeelstekorten, betalingsachterstanden en conflicten met verzekeraars zorgen ervoor dat kleinschalige zorgaanbieders, zowel landelijk als in Limburg, steeds vaker omvallen. Er wordt gevreesd voor een golf van faillissementen als er niet tijdig wordt ingegrepen.

Opvallend is dat kleine aanbieders nauwelijks op steun van de (lokale) overheid kunnen rekenen. Zij beschikken niet over de middelen om professionele hulp in te schakelen en ontvangen geen

miljoenen om te overleven. Alleen de financieel aantrekkelijke onderdelen ('de krenten uit de pap') trekken eventueel overnamekandidaten aan. De rest dreigt te verdwijnen, met ingrijpende gevolgen voor de meest kwetsbare partij in dit geheel: de cliënten en hun gezinnen.

Naar aanleiding van deze zorgelijke ontwikkelingen heeft de SP de volgende vragen voor uw college.

1. Heeft het college een actueel overzicht van de financiële situatie van kleinere zorgaanbieders in onze regio? Zo ja, mag de gemeenteraad dit ontvangen? Zo nee, waarom niet en is uw college bereid om dit alsnog op te (doen) stellen?
2. Is bekend of er momenteel (kleine) organisaties zijn die op omvallen staan? Zo ja, mag de gemeenteraad dit ontvangen? Zo nee, waarom niet en is uw college bereid om alsnog een overzicht op te (doen) stellen?
3. Welke maatregelen neemt de gemeente wanneer kleine aanbieders in financiële problemen dreigen te komen?
4. Bestaat er een noodfonds om de continuïteit van zorg bij acute problemen te waarborgen?
5. Welke rol, plichten en verantwoordelijkheden hebben de zogenoemde penvoerders (hoofdaannemers) in de zorgketen ten opzichte van kleinere onderaannemers?
6. Heeft het college inzicht in de impact van grote reorganisaties bij grotere zorgorganisaties op de kleinere aanbieders in de keten? Is er sprake van een domino-effect?
7. Zijn penvoerders verplicht om kleinere onderaannemers te ondersteunen wanneer deze in financiële problemen komen?
8. Hoe is de gemeente voornemens bij te sturen om haar wettelijke zorgtaken te waarborgen, mocht een groeiend aantal kleine aanbieders hun activiteiten moeten inkrimpen of beëindigen?
9. Zet de gemeente zich actief in om faillissementen onder kleine aanbieders tijdig te signaleren en waar mogelijk te voorkomen?

Hoogachtend,

Jack van Gelooven

SP